

[Ministeren for handel, industri og søfart.] også arbejdsgiverne og arbejderbevægelsen været repræsenteret.

Langtidsudvalget arbejder i øjeblikket videre med problemerne, og det er hensigten indenfor en nærmere fremtid at sende en udvidet redegørelse til Paris. Jeg skal i denne forbindelse nævne, at repræsentanter for erhvervsorganisationerne har haft lejlighed til direkte at være til stede ved drøftelserne i Paris. Jeg tror således, jeg tør konstatere, at det intime, systematiske samarbejde med de vigtigste grene af erhvervslivet, som det ærede medlem efterlyste, faktisk finder sted. Det er klart, at det har taget tid at få dette samarbejdsapparat bygget op, men det er mit indtryk, at det nu fungerer udmærket. Hvis erhvervslivet har forslag til yderligere udbygning af det, vil regeringen dog altid være lydhør.

Det skal på dette sted tilføjes, at Marshallproblemerne har været genstand for en fælles dansk-norsk-svensk drøftelse, dels på det senest afholdte handelsministermøde i Stockholm, dels på et embedsmandsmøde, der for nylig fandt sted i Oslo. Endelig er langtidsprogrammet blevet tilsendt medlemmerne af rigsdagens vareforsyningsudvalg.

For tiden arbejdes der som allerede nævnt med en revision og supplerung af dette program inden dets endelige aflevering.

Ved siden af dette spørgsmål, som det ærede medlem rejste om samarbejde med erhvervslivet i forbindelse med Marshallhjælpen, har det ærede medlem hr. Bertel Dahlggaard fremført en anden samarbejds-tanke, gående ud på, at man skulle oprette et nyt organ, bestående af repræsentanter fra partierne eller fra de største partier, suppleret med sagkyndige. Med dette organ skulle regeringen så kunne forhandle, såfremt særlige ændringer indtræder i den økonomiske situation, eller såfremt særlig akutte problemer pludseligt skulle dukke frem.

Jeg kan sige på regeringens vegne, at vi har fundet det ærede medlems forslag overordentlig interessant, at vi gerne vil forhandle videre om det og gerne ser, at disse forhandlinger ender i et positivt resultat.

De betragtninger, det ærede medlem hr. Bertel Dahlggaard iøvrigt gav udtryk for med hensyn til de konsekvenser, vi i vor

økonomiske politik bør drage af Marshallhjælpen, kan jeg helt og fuldt tilslutte mig. De ligger da også i det store og hele på linie med de udtalelser, jeg i al korthed fremsatte for dette høje ting ved min forelæggelse af vareforsyningsloven den 19. oktober d. å.

Som jeg fornylig populært har udtrykt det, skal vi forstå at smede, medens dollaren er varm, og som det ærede medlem sagde, er der ingen tid at spille. Det er vor opgave i Danmarks økonomiske politik at udnytte de muligheder, som Marshallhjælpen giver sammen med de øvrige faktorer, der i øjeblikket gør sig gældende i dansk økonomi i positiv retning, til at foretage omfattende kapitalinvesteringer i det danske produktionsapparat, således at produktionen, konkurrenceevnen og eksporten forbedres så meget og på sådanne punkter, at det for dansk økonomi så vigtige problem, dollarmanglen, i alt væsentligt kan være løst eller i hvert fald bragt ned på et forhåbentlig overkommeligt niveau, når Marshallperioden i 1952 er slut. Som det er blevet sagt, foregår der i danske ko- og grisemaver en konvertering fra dollars til pund. Før krigen reddedes situationen ved, at den modsatte proces fandt sted i Bank of England. Fra dansk side kan vi ikke opgive kravet om, at der atter må komme en sådan engelsk konvertering af pund til dollars i stand — men vi må sikkert indstille os på, at det ikke foreløbig kan blive i samme omfang som før krigen. Heraf vore vanskeligheder.

Ved bedømmelsen af Marshallplanens almindelige virkninger på dansk økonomi hæfter man sig naturligt først og fremmest ved den direkte import, som Marshallplanen muliggør. Som bekendt har Danmark for tidsrummet 1. juli 1948 til 1. juli 1949 fået en direkte dollartildeling på 110 mill. dollars. Derudover får Danmark en vis hjælp fra andre europæiske lande, de såkaldte trækingsrettigheder, der ialt løber op til 11,9 mill. dollars, hvoraf godt halvdelen på Belgien. Danmark skal på den anden side yde hjælp til visse andre europæiske lande i form af trækingsrettigheder til et samlet beløb på 5,1 mill. dollars, hvoraf godt halvdelen til Sverige. Alt i alt får Danmark således en økonomisk hjælp på op imod 550 mill. kr., altså et meget betydeligt bidrag til dansk økonomi. Man kan dog næppe regne med, at Marshallvarer til et beløb af